

Святослав

Олександр Олесь

Ніч майова, українська,
Світло місячне тремтить...
Все заснуло. Тільки Ольга
Над колискою не спить.

Над дитиною схилилась,
Сон рожевий зовучи:
"Спи, мій сину, спи, маленький,
Треба спати уночі.

Сплять давно уже хозари,
Печеніги сплять в степах.
Всі заснули... Спи, мій сину,
В золотих дитячих снах.

Та яким же неслухняним
Народився мій синок!
Ні сповивачів не любить,
Ні шовкових пелюшок.

Знову рученьки згинає —
Наче стримує коня...
Спи, моє мале зернятко,
Спи, пташинонька моя!

Знов схопився! Щось приснилось?!
Оченьята аж горять!
Правда — щось страшне приснилось?!
Спи: давно всі діти сплять.

Соне, соне срібнокрилий,
Не жахай страхами ти,
А на віченьки дитячі
Тихим янголом злети,

Поведи його за руку
На заквітчані степи...

Знов прокинувся!.. Святославе!
Заспокойся, тихо спи..."

Ллється місячне проміння,
Над землею ніч летить.
Все заснуло, тільки Ольга
Над колискою не спить.